

יניב ושות'

YANIV & CO.

עורכי-דין ונוטריון
Advocates & Notary

תל אביב, 14 ינואר 2007

לכבוד

כב' השופט (בדימוס) מיכה לינדשטראוס

מבקר המדינה

רחוב בית הדפוס 12

ת.ד. 1081

ירושלים 91010

הנדון: בקשה לחקירה: דרישה לקיום חובותיו של משרד התחבורה והבטיחות בדרכים על-פי מכרז מס' 3/06 - מכרז להפעלה מסחרית של כלי טייס בטיסות סדירות לצפון הארץ בקווים ראש-פינה-תל-אביב וקריית-שמונה-תל-אביב

בשם שולחתי, טמיר נתיבי אויר בע"מ, הנני מתכבד לפנות אליך, כלהלן:

מבוא

1. עניינה של פניה זו בבקשה למבקר המדינה להפעיל את סמכותו בהתאם לסעיף 9 (1), 9 (4), 9 (8) לחוק מבקר המדינה, התשי"ח – 1958 (להלן: "החוק") ולחקור את דרך התנהלותו ותפקודו של משרד התחבורה והבטיחות בדרכים (להלן: "המשרד") ובעיקר את תפקוד העומדים בראשו, שר התחבורה והבטיחות בדרכים, ח"כ שאול מופז (להלן: "השר") והמנהל-הכללי של המשרד, מר גדעון סיטרמן (להלן: "המנכ"ל").

בד בבד, מתבקשת חקירת דרכי התנהלותו ותפקודו של העומד בראשות עיריית קריית-שמונה, ראש העיר המכהן זה כעשור, מר חיים ברביבאי (להלן: "ברביבאי").

2. בקציר האומר אבהיר, כי עיקריהם של מכתבי שבסימוכין תלונה רשמית זחופה ביותר לחקירת שחיתות מידות בעניין אשר למשרד התחבורה, בראשו עומד שר התחבורה והבטיחות בדרכים ח"כ מופז, סמכות ואחריות לחשיפת הפרשה מיד ולעצירתה, והכל כמבואר להלן.

עניינה של פנייה זו מהווה גם דוגמה מאלפת נוספת לקשר הראוי לכל גנאי בין הון ושלטון – ולצורך בסיכולו במהירות ובנחישות.

זכיית שולחתי במכרז להפעלת טיסות סדירות לצפון הארץ

3. נוכח שחברת ארקיע קווי תעופה ישראלים בע"מ פסקה מלהפעיל את קו הטיסות בין תל-אביב לקריית-שמונה כבר בשנת 2003, ונוכח שחלה ירידה דרמטית במספר המשתמשים בקווי התעופה לצפון הארץ, פרסם בתודש פברואר 2006 משרד התחבורה מכרז, שמטרתו הנה הפעלה מסחרית של כלי טיס, בקווי תעופה פנים ארציים, בטיסות סדירות לצפון הארץ, קרי - בקווים ראש-פינה - תל-אביב וקריית-שמונה - תל-אביב;

אלדד יניב
EIDAD YANIV

רון יניב
RONEN YANIV

גideon שפק
GIDEON SHPAK

שרון שטיין
SHARON STEIN

יואל אסף
YOEL ASSAF

עוזי ארדיטי
UZI ARDITI

עמרי בר-דוד
OMRI BAR-DAVID

ליליק אסל
LILIK ASSAL

דבור ממן
DOR MAMAN

רם שובס
RAM SHEVES

רוי עדן
ROY EDEN

טל שטרן
TAL STERN

שאול מרקוס
SHAUL MARCUS

מישל זנאטי
MICHEL ZNATI

מטבח עסקים (מבוא)
S. Yaniv & Co.

יועץ משפטי
Advocate

רח' השל משה סנטפריד 9
תל אביב 61294
תל. 03-5172929
פקס. 03-5173090
e-mail: yaniv@yaniv.co.il
www.yaniv.co.il

זאת נעשה מראש, מתוך כוונה מוצהרת לשפר את איכות השירות שניתן ובכך להגשים מטרה מדינית רחבת היקף, שעניינה פתוח כלכלי ואנושי של הגליל וצפון הארץ.

4. בהתאם למכרז, כמו גם ההסכם שנחתם בין שולחתי ובין המשרד ביום 23.3.06 בעקבות זכיית שולחתי במכרז, תקופת ההתקשרות בין הצדדים הינה חמש שנים ;

עוד נקבע, במסגרת ס"ק (ג) לסעי' 8 למכרז, שעניינו "הצעת המחיר", כדלקמן :

'תעריפי הטיסה המוצעים לקריית שמונה ישקפו את הוצאות המפעיל, לרבות הוצאות הבידוק הביטחוני ותשלומים למפעיל המנחת' (הדגשים, כאן ולהלן, של הח"מ)

דהיינו : לפי תנאי המכרז, שולחתי אינה נדרשת לשלם ולו אגורה שחוקה אחת למפעיל המנחת – בין המנחת בראש-פינה ובין זה שבקריית-שמונה או לצד שלישי כלשהו, וההצעה שהגישה כוללת את כל העלויות שיש או שיהיו לחברה בגין כך.

5. והנה שולחתי, אשר זכתה במכרז, החלה עושה מעל ומעבר למצופה ולמתחייב ממנה, כדי להגשים את תכליתו, ובתוך כך רכשה מטוסים מתקדמים, ציוד חדשני ויקר, לנוחותם ורווחתם של לקוחותיה, בין היתר, אלה אשר טסים בקו קריית-שמונה - תל-אביב, ושכרה כח-אדם משובח ועוד ועוד כנדרש מקיום המכרז.

ואכן, שולחתי קיימה כלל התחייבויותיה, באופן שמדי יום ביומו, עד ליום 21.9.2006, הפעילה שולחתי עד 6 טיסות בקו תל-אביב-קריית-שמונה.

6. אלא, שאז חברו להם יחדיו :

בריבאי, ראש עיריית קרית-שמונה - חבר בכיר במפלגת השלטון קדימה (מטעמה משמש השר כשר התחבורה), תוצאה של לחץ שהפעיל עליו חבר מועצת עיריית קריית-שמונה, הרב ניסים מלכא ;

חבר מועצת עיריית קרית-שמונה, הרב מלכא, תוצאה של לחץ שהפעיל עליו איל ההון המקומי חגי'.

אלה יחדיו קיימו מצוותו של **איל ההון המקומי ויקטור חגי'** (להלן : "חגי'") ואפשרו לו "לקרקע" את המנחת ;

התוצאה : שולחתי לא נחתה עוד בקרית-שמונה, תושבי קרית-שמונה לא יכולים עוד לטוס מעירים לתל-אביב ;

ומשרד התחבורה, בראשו עומדים השר התחבורה והמנכ"ל ? הוא דווקא קיים – לרבות ראשו באופן אישי - פגישות לא אחת עם בריבאי וחגי', פגישות שתוכנן לא נודע (ועל כך עוד להלן) - אלא שהתוצאה שנודעה גם נודעה היא המעללים שעוד יסופרו ויתוארו להלן.

7. וכל זאת נתרש, כמפורט להלן, נוכח שחגי' סורב על-ידי שולחתי לשאת וליתן אודות "כספים" המגיעים לדעתו לידיו, למען "יתיר" לה שימוש בשדה התעופה העירוני, בו הוא רואה "אחוזתו הפרטית".

אחיזתו של חגי' במנחת ומניעתו את טיסותיה של שולחתי הודות לפעילותם שלא כדין של השר, המנכ"ל ובריבאי

8. למרות הזכייה במכרז, נוכח מעשיהם ומחדליהם, בין היתר, של המשרד ושל העומדים בראשו, מחד גיסא, ושל ברביבאי, מאידך גיסא, הכל כמפורט להלן - נמנע משולחתי, זה למעלה משלושה חודשים, מלקיים את הטיסות בקו קריית-שמונה - תל אביב.

בהתאם, נמנע מתושבי הצפון הקשר הישיר והבלתי אמצעי עם מרכז הארץ, ולחלופין נאלצים הם לשרך רגליהם אל עבר ראש-פינה - כשהנחות, הסביר והראוי מהם והלאה.

9. המניעה כאמור נגרמת, הודות ל"אור הירוק" שנותנים השר, המנכ"ל וברביבאי למפעיל היחיד של המנחת בקריית-שמונה (בין בעצמו ובין באמצעות חברה בשליטתו), חגי' - אשר אחזו שלא כדן, כך למיטב הבנתה של שולחתי, במנחת המטוסים בקריית-שמונה, מנחת אשר הוקם ו/או מומן ו/או סובסד על-ידי מדינת ישראל.

חגי' דורש משולחתי תשלום כספים עבור השימוש במנחת, באופן המנוגד להוראות המכרז - לפיו, כאמור, לא חלה על שולחתי חובה לתשלום כלשהו למפעיל המנחת - ובשיעור הסותר את הוראות הדין, לרבות הוראות תקנה 31 (ב) לתקנות הטיס (מנחתים), התשל"ה - 1975, תשלום העולה עשרות מונים על זה המקובל בישראל ונהוג במנחתים אחרים - וזאת בעידודו של חברו, שר התחבורה ח"כ שאול מופז, עצמו.

ואולם, מעשים ומחדלים אלה של המשרד והעומדים בראשו, השר והמנכ"ל, הינם מנוגדים לכל דין, מהווים אי-קיום של חובה שלטונית והימנעות מאכיפת ריבונותה של המדינה, פשוטו כמשמעו, ואף הפרה בוטה של ההסכם שנכרת בין המשרד ובין שולחתי בעקבות זכייתה במכרז.

זאת ועוד: אותם מעשים ומחדלים, אינם אך תוצאה מרשלנות, אלא ובעיקר תוצאה מפעילות יזומה תוך הבנה של התוצאה ורצון בה, והכל מתוך שחיתות מידות בלתי נתפסת ממש.

10. ונדגיש את הדברים לשם ביאורם:

לשולחתי אין כל חובה לשלם למאן דהוא, לעיריית קרית-שמונה או לכל אדם אחר, כל תשלום שהוא בגין הפעלת הטרמינל, באשר המכרז קבע ברורות, כי זה יועמד לשימושה של שולחתי בלא תנאי ובלא כל תשלום נוסף מצידה, למעט העלויות שיהיו לה עצמה להפעלת המנחת ו/או לשירותי בידוק בטחוני;

ודוק, על משרד התחבורה, עליו ולא על שולחתי, לפתור את "הבעיה" המדומה ולאפשר לשולחתי להמריא ולנחות במנחת בקריית-שמונה.

11. המדובר בהתנהגות קפקאית ממש של מוסדות השלטון המרכזי, לצד התנהגות חסרת אחריות ומשוחררת כל רסן של מוסדות השלטון המקומיים, אשר מקורה בכך שמשרד התחבורה, בראשותו של השר, ממאן לפעול כפי חובתו וכפי סמכותו לקיום תנאי המכרז שיצא תחת ידו, ומעדיף לנהוג בדרך לא דרך, משיקולים פוליטיים שונים ובעיקר משונים, צרים וכיתתיים, ההופכים הדוגמא והמופת לגנאי לקשר הפסול לעיל בין הון לשלטון, למציאות חיינו.

12. ודוק, שולחתי נגררה, על לא עוול בכפה ממש, ושלא בטובתה, לדין ודברים בין הרשות המקומית - עיריית קריית-שמונה לבין השלטון המרכזי - משרד התחבורה;

אלא, שבמקום שהשליט (במקרה זה השר) ייכפה את מרותו, סמכותו ואחריותו על אלה המסכלים מטרת המכרז שהוא עצמו פרסם, הוא בוחר לפעול כנגד שולחתי

דווקא, וזאת כאמור, בחוסר תום לב עד כדי זדון, הנובע מטעמים זרים;

הכספים אותם דורש חגיג שלא כדין משולחתי, בהסתמך על "אור ירוק" מטעם השר, המנכ"ל וברביבאי

13. חגיג, המקבל מהשר והמנכ"ל חיפוי וגיבוי לדרישותיו, החליט לדרוש משולחתי תשלום חודשי קבוע עבור השימוש במנחת, בסך העולה על 100,000 ש"ח.

על-פי הקריטריונים לנחיתה, דרישה זו שקולה למצב בו ינחתו במנחת כ - 1000 טיסות מדי חודש בחודשו !!!;

נקל להבין מה מופרכת, מוגזמת וחצופה דרישתו זו. הכל מבינים זאת, רק השר ומנכ"ל משרדו אינם מבינים, או כנראה מבקשים שלא להבין זאת.

זאת, למרות שהמחיר הנדרש כיום ממפעיל טיסות אצל מקביליו של המנחת בקריית-שמונה, דוגמת שדות התעופה בראש-פינה ובשדה-דב, אינו מגיע כדי הסך של 10,000 בחודש, במנחתים הסכום נמוך עוד יותר, ואילו עלות השימוש כאמור בנמל התעופה בן-גוריון מגיעה כדי 250 ש"ח בלבד לכל מטוס.

דרישה זו של חגיג הינה, כאמור, בניגוד מפורש להוראות סעיף 8 (ג) למכרז, לפיהן לא חלה על שולחתי חובה לשלם ולו אגורה אחת למפעיל המנחת.

14. דרישותיו אלה של חגיג, מתאפשרות הודות לרמיסה ברגל גסה מטעם השר והמנכ"ל, כמו גם ברביבאי, את הנדרש מתפקידיהם - שמירה על הוראות החוק והקפדה יתרה על יישומן - עבור חגיג' ולמענו;

כך, העניק כביכול ברביבאי לחגיג' היתר עלום, להפעיל את המנחת בקריית-שמונה;

כך, מאפשרים השר והמנכ"ל לחגיג' לדרוש משולחתי תשלום כספי בניגוד למכרז שפרסם המשרד ותקנה 31 (ב) לתקנות הטיס (מנחתים), התשל"ה - 1975.

15. שולחתי מודה, כי עד לאחרונה התקשתה היא, למעשה התקשתה ביותר, להבין את פשר ההתגייסות הכוללת של ראשי השלטון, המרכזי והמקומי כאחד, לטובת חגיג';

זאת, עד להופעתה של כתבה בעיתון "ידיעות אחרונות" ביום 30.11.06, אשר סייעה לשולחתי להשלים מקצת החלקים בתצרף שבפניה.

16. כך, טען חגיג' בכתבה, בה צוטט, כי הוא מכיר את השר אישית משירותם המשותף בצנחנים, ולפיכך זכה - לדבריו - לקבל הבטחה מפורשת מהשר, אך לפני שבועות מעטים, בעיצומו של הסכסוך שנתגלע, מהלכה של המערכה בלבנון, כלהלן:

"נפגשנו בפעם האחרונה כשירו כאן קטיושות, הוא (השר מופז - הח"מ) שאל אותי מה אני צריך כדי להפעיל את השדה, אמרתי לו (השר מופז - הח"מ) 90,000 ₪ בחודש ונשאר לי מזה גרושים, הוא אמר לי, ויקטור, אני אדאג שתקבל 30,000 ₪ מהעירייה, 30,000 ₪ ממשרד התחבורה, ו - 30,000 ₪ מחברת התעופה שתזיל כרטיסים. כשדיברתי עם האנשים שלו הוא הסביר שהילדים במשרד האוצר אמרו שמה שהשר הבטיח זה לא חוקי. ככה מתנהלת המדינה מה אני אגיד לך."

17. שולחתי, אשר טרם הפנימה את מידותיה של ביצת השחיתות בה החלה זה מכבר טובעת, פנתה לשירותיו של חוקר פרטי על-מנת שיסייע בידה לקבל נתונים נוספים אודות הקשר הבל ינתק בין חגיג' ובין השר.

כך, בין היתר, אמר חגי' בשיחה עימו, אשר הוקלטה ביום 6.12.06:

"וישבנו בבונקר ישב שם ראש העיר, משרד התחבורה, מנהל התעופה, המנכ"ל שלו וכולם, שאל אותי: "תגיד, מה אני אעשה שהשדה יעבוד? אמרתי לו 90 אלף ₪ לחודש, הוא אמר תרשום משרד התחבורה 30 אלף ₪, החפ"ת 30 אלף ₪ ו - 30 אלף חברת התעופה תשלם"

18. הנה כי כן, בהתאם למכרז שהוציא המשרד תחת ידיו, ולהסכם בעקבותיו, לא מוטלת על הזוכה בו, לימים שולחתי, חובה כלשהי לשלם למפעיל המנחת עבור השימוש בו;

ואולם, תוך שימוש בכוחם השלטוני של השר והמנכ"ל לטובתו של חגי', הם "דאגו" ליישום ההבטחה של השר לחברו מופז – וביקשו לחייב את שולחתי בתשלום כאמור.

19. התנהגותם זו של השר והמנכ"ל תמוהה שבעתיים, נוכח שטענותיה הקשות של שולחתי כלפי השר, שהועלו בפניו ובפני המנכ"ל, בין היתר, במכתביה מימים 15.11.06, 23.11.06, 1.12.06, נותרו עד היום יתומות מכל מענה ענייני – אפילו לא הכחשה רפה של טענותיה החמורות של שולחתי.

מובן מאליו – או לפחות, אמור היה להיות מובן מאליו וברור לכל מי שענינו בראשו – כי שתיקה זו מהווה מחדל ורשלנות רבתיים מצידו נוכח אי-קיום של חובה שלטונית ואכיפת ריבונות, פשוטה כמשמעה; ממילא, נוכח הפרת ההסכם המסחרי שנכרת בין שולחתי ובין המשרד בראשו הוא עומד.

20. נמצא, כי אכן כפי שחששה שולחתי, עלול שהמניעים אשר מכוחם מתקבלות ההחלטות על-ידי השר, אינם מניעים טהורים ונקיים מכל אינטרס זר, אלא ההיפך מכך – וזאת נאמר בלשון המעטה.

דוגמה מאלפת נוספת למניעים אלה נמצא בדבריו של חגי' בהמשך השיחה שהוקלטה ביום 6.12.06, בהתייחסו לחי"כ ישראל חסון, שהינו ידידו האישי של שר התחבורה:

"מופז הוא חבר טוב של חבר שלי ישראל חסון - הוא חבר טוב טוב שלי, ואז ישראל אמר לי: "אידיוט, אתה לא יכול לסתום את הפה שלך בעיתון"?"

21. עולה מהאמור בבירור, כי התנהגותו של השר במהלך כל התקופה האחרונה, מלמדת כי בכוונת מכוון, הוא משתף פעולה עם חגי', ומפעיל לחץ בלתי הגון, בלתי חוקי וממילא חסר תום לב בסיסי ביותר כנגד שולחתי, בין היתר באמצעות המנכ"ל.

תמונה קשה זו, תואמת להפליא, בצער, את חששותיה הקשים ביותר של שולחתי, ולפיה התנהלותו של השר, שאינה נקייה מתהיות עמוקות, אינה אלא ניסיון מפורש וברור להיטיב עם מקורבים.

"הצעת הפשרה" השערורייתית של המנכ"ל

22. בנסיון כביכול של המנכ"ל להגיע לעמק השווה בין טענותיה של שולחתי והוראות ההסכם והמכרז, מחד גיסא, ובין דרישותיו של חגי' מאידך גיסא, הציע המנכ"ל כי הוא עצמו יקבע את עלות דמי ההפעלה והשימוש במנחת החודשיים שתשלם שולחתי.

שולחתי דחתה מכל וכל את הנסיון לחייבה לשלם לחגי' את שאינו מגיע לו; ובלשון מכתבה של שולחתי מיום 4.12.06 למנכ"ל:

1. "אנו מברכים על יוזמתך ומסכימים כי אתה תיקבע את הסכומים שישולמו למפעילי המנחת עבור ההפעלה."

2. בכל מקרה ברצוננו להבהיר כי אנו עומדים על דרישתנו לקבלת רשיון מפעיל למנחת וכי לא נסכים לנחות במנחת קרית שמונה אלא אם כן נקבל רשיון להפעלת המנחת בעצמנו"

23. בהתאם, שוחח עוזר המנכ"ל, מר ישי דון-יחיא, עם נציגת שולחתי אודות המכתב האמור, שאל אותה האם "אתם מתכוונים לפוצץ את העניין" והבהיר כי במצב דברים זה "אין על מה לדבר";

24. דא עקא - למרות סירובה המפורש של שולחתי ובנסיבות שאלמלא מציאות החיים העגומה הנפרשת כאן נדרש היה לכנותן מתמיהות במיוחד – התקבל אצל טמיר ביום 7.12.06 מכתבו של המנכ"ל מיום 6.12.06, שאינו אלא התעלמות מוחלטת וחסרת תוס-לב ממכתבה של שולחתי, כפי פרשנותו היחידה האפשרית (וכפי שהובן על-ידי עוזר השר).

וכך רשם המנכ"ל:

" הנדון: הפעלת טיסות בצפון הארץ
סמך: פנייתכם מיום 4 בדצמבר 2006

הנני לקדם בברכה את הסכמתכם להצעתי להירתם ולסייע ביישוב המחלוקות שנתגלעו בינכם לבין מפעיל המנחת בקרית שמונה, וזאת מבלי לגרוע מהוראות ההסכם שנחתם בין משרד התחבורה לבין טמיר נתיבי אויר בע"מ בחודש מרץ 2006.

בהתאמה, עד ליום 10 בדצמבר 2006 יועבר לאישורכם ולחתימתכם מסמך אשר יגבש את הצעתי כאמור"

בהתאמה, ביום 10.12.06 נתקבלה אצל שולחתי, בטרם שמע המנכ"ל את עמדתה כדבעי, הצעתו ל"פשרה" לפיה תשלם שולחתי את הסך הפנטסטי של 63,000 ש"ח בחודש (כולל מע"מ) – הצעה ששולחתי מסרבת לה מכל וכל.

לדידה של שולחתי, החלטה זו תומכת מבחינה ראייתית בטענותיה, לפיהן מטרתו של כל ה"סכסוך", שהינו פרי תולדה של שיתוף פעולה מושחת כאמור, אינה אלא לשרת את חג'ג' ולהעשיר את כיסו.

זאת ועוד: כאמור בסעי' 3.1 לטיוטת ההסכם שצורפה למכתבו של המנכ"ל, נדרשה שולחתי לשלם הן עבור תקופת הלחימה בצפון, בה לא נערכו כלל טיסות, והן עבור התקופה שמיום 21.9.06 ואילך, שגם בה כאמור לעיל אין עוד טיסות של שולחתי למנחת בקריית-שמונה;

דרישה זו, אותה "הסכמה" שמנסים הנתבעים לכפות על שולחתי, מנוגדת להסכמות מפורשות וחד משמעיות קודמות בין שולחתי ובין המנכ"ל, לפיהן היא לא טסה לקריית-שמונה, ולא נחתה במנחת, לא בתקופת הלחימה בצפון ולא לאחר יום 21.9.06.

יתרה מכך, הסכום אותו נדרשה שולחתי לשלם לחג'ג' במסגרת אותו "הסכם פשרה" שהציע המנכ"ל גבוה **לפחות פי שבע** מהתשלום לו ידרש כל מי שינחת, אותו מספר נחיתות שביצעה שולחתי על-פי המכרז, במנחת פרטי אחר בישראל.

מה גם, שמנכ"ל הגון וישר יכול היה להציע הצעה שכזו מלכתחילה.

25. שולחתי תטען, כי השר והמנכ"ל, מטעמיהם הקשורים קשר בל ינתק ביחסיו של חג'י עם השר, עצמו עיניהם מראות את ההפרה הבוטה של הוראות תקנה 31 (ב) לתקנות הטיס (מנחתים), התשל"ה – 1975, הקובעת כדלקמן:

"לא יגבה מפעיל מנחת בעד השימוש במנחת אלא תשלומים שאישר השר לגבי אותו מנחת"

שולחתי תבהיר, כי בפנינו שתי אפשרויות:

האחת, הינה כי השר והמנכ"ל התרשלו עת אישרו לחג'י גביית תשלום בסכום עתק זה, בחוסר סבירות ובהעדר ולו שמץ של מידתיות, ותוך הסתרת אישור זה מעם שולחתי ומהמכרז;

האחרת, הינה כי השר והמנכ"ל התרשלו שעה שישבו באפס משעה כשידוע להם כי חג'י תובע משולחתי סכומים כראות עיניו, בהעדר בסיס לכך בדין, מתוך ידיעה וודאות מוחלטות כי השר והמנכ"ל ישבו באפס מעשה.

כך או כך, כל נסיונותיה של שולחתי לקבל עותק מאישור כאמור עלו בתוהו, כך שלמיטב ידיעתה – אין ולא קיים אישור השר לתשלום כלשהו לחג'י עבור הפעלת המנחת.

העלאתן לפתע של טענות מצוצות מן האצבע כנגד המכרז ונוסחו

26. בהקשר זה אזכיר, את שפורט כאמור במכתביה של שולחתי לשר התחבורה ולמנכ"ל משרדו, כי הגם ששולחתי טוענת בלהט, כי המכרז קבע נחרצות, כי לא ישולמו כל כספים **נוספים** על אלה הנקובים במכרז, בגין הפעלת קו הטיסות, או השימוש במנחת - הרי שלדעת המנכ"ל, הוא עצמו, **המכרז שבו זכתה שולחתי "מלא חורים"**, כלשונו, ועל כן יש לקיים מכרז חדש;

נביא דברים בשם אומרם, כפי העולים מן הכתבה הנ"ל:

"נבחן עם כל הגורמים את המצב, אומר מנכ"ל משרד התחבורה גדעון סיטרמן, אם הם לא יצליחו להגיע לסידור ולעבוד ביחד לא תהיה ברירה אלא להכין מכרז חדש. "במכרז הקודם היו חורים. כל יחסי הגומלין בין הגורמים השונים לא קיבלו ביטוי מוסדר במכרז ועל כן נוצר סכסוך. אנו מחפשים גישה חיובית לפתרון. לא נפגשתי עם חג'י מעולם וגם לא עם נציגו. על פניו, נראה שהסכום שדורש חג'י מוגזם ולא מוצדק."

27. לא נותר אלא לתמוה ולהרים גבה, אולי לא אחת אלא שתיים, שכן, מה לשולחתי עם כשלו של המשרד, אשר הוציא תחת ידו מכרז "מלא חורים", כטענתו של המנכ"ל (טענה אשר לגישת שולחתי חסרת היא כל בסיס או יסוד), ומדוע שולחתי היא זו שצריכה לשלם את המחיר הכבד שגובה התנהלות רשלנית שכזו?

אין זאת אלא שהמנכ"ל, הנמצא במציאות קפקאית, בין הפטיש לסדן ממש, בין חובתו לנהוג כחוק לטובת משרדו והציבור לבין חובתו לקיים את מצוות אדונו השר, מנסה בק"ן טעמים ממש להכשיר את שאינו ראוי להכשר.

28. שולחתי תבקש להבהיר, כי אין עסקינן במכרז "מלא חורים", כטענת המנכ"ל – נהפוך הוא; ברם, בנסיון עיקש, אשר אין לא ראוי ממנו, מבקש המנכ"ל להכשיר את מטרותם של השר וחברו חג'י – לפרסם, בלא כל טעם ממשי, לבטח לא טעם מבוסס, מכרז חדש, שיהא תפור למידותיו של חג'י.

יפים וחשובים מאין כמותם דבריו בהקשר זה של מר אריה בר, המנהל-הכללי של משרד הבינוי והשיכון כיום ומי שכהן כמנהל-הכללי של המשרד קודם לכהונתו של

המנכ"ל הנוכחי, ומי שבימי כהונתו פורסם המכרז, ניתנה הודעת הזכייה לשולחתי ונחתם ההסכם בין שולחתי והמשרד.

וכה מציין מר בר, במענה לפניית הח"מ:

1. מובן מאליו, כי מכרז 3/06 שעניינו כמפורט בכותרת פורסם לאחר היועצות בכל הגורמים במשרד התחבורה, בכלל זה הייעוץ המשפטי של המשרד ורשות התעופה האזרחית.

2. משרד התחבורה פרסם מכרז מקצועי ומסודר, אשר הושקעו בו זמן וחשיבה רבה, אשר מטרתו הייתה (כפי שצוין למיטב זכרוני במבוא למכרז) לשוב וליתן שרותי תעופה סדירים לצפון הארץ.

עם זאת, נהיר כי איני בקיא בנעשה במשרד לאחר תום תקופת כהונתי כמנהל-הכללי שלו.

3. לא זכור לי כי סוגיית המנחת בקריית-שמונה היוותה מכשול כלשהו קודם לפרסום המכרז"

הדברים הללו דוברים בעד עצמם, והמסקנה העולה מהם חדה וברורה: השר והמנכ"ל מבססים את הנסיון הנואל שלהם לסייע לחגיגי על אגדה לפיה ישנם "חורים" במכרז – שהינה, כדרכן של אגדות, חסרת יסוד איתן במציאות.

הנסיון של השר והמנכ"ל להיפטר משולחתי – ממש כך - באמצעות פרסום מכרז חדש

29. דומה כי המנכ"ל והשר לא השכילו לעמוד על קנקנם של מחדליהם וכשלונותיהם כמפורט לעיל; באורח פלא, בניגוד לכל דין, בניגוד לטובתו של הציבור בכללותו, ותוך זלזול בכספי ציבור ובמשאבים, הודיעו הם לפתע על כוונה "לצאת במכרז חדש".

30. כך, ביום 5.11.2006, במקום שיורה השר לאנשי משרדו, תוך הפעלת סמכותו ואחריותו לתקן את הדרוש תיקון, ובמקום לכפות על ברביבאי לאפשר לשולחתי, אשר זכתה כדת וכדין במכרז אשר קבע מפורשות, כי שולחתי תוכל להפעיל את הטרמינל ללא כל תשלום מצידה - הודיע המנכ"ל, הן לשולחתי והן לברביבאי, כי המשרד נערך לפרסום "מכרז חדש";

והכל, תוך כניעה לדרישה סחטנית ובלתי חוקית מצידם של מקורבים ובעלי עניין בעיריית קריית-שמונה, וחגיגי בראשם, שרקמו להם קשר פסול של הון ושלטון.

שולחתי הבהירה, כי לא תסכים עם דרך פסולה שכזו, ואין בדעתה לשבת בחיבוק ידיים ולאפשר הפגיעה בזכויותיה.

31. רק למען הסדר הטוב, אזכיר כי במכתביו מיום 5.11.2006, טוען המנכ"ל מפורשות, כי אנשיו "הגיעו" להסדר עם עיריית קריית-שמונה על הפעלה בלעדית של המנחת והתחייבות עיריית קריית-שמונה לגבי הפעלתו.

32. בעשותם כן, אישרו השר והמנכ"ל מניה וביה את מלוא טענותיה של שולחתי; באשר לכך, כי המשרד יכול ואף חייב היה לפתור את סוגיית הפעלת המנחת, ואף יכול ואף חייב היה לכפות את מרותו על עיריית קריית-שמונה;

שולחתי לא צריכה להיגרר לעניין זה, ודרך הפתרון שתימצא כלל אינה מעניינה, באשר היא רשאית לעשות שימוש במנחת ללא כל תשלום, כך על-פי המכרז.

33. לצערה של שולחתי, שיקולים זרים, פסולים ונפסדים, שבבסיסם הניסיון לדחוק את ידיה ורגליה של שולחתי מהפעלת הטיסות ולאפשר בדרך זו את המשך הפעלת המנחת

על-ידי חגי', מקורבו ואיל ההון המקומי של פרנסו הפוליטי, הרב מלכא, ובאמצעותו של ברביבאי עצמו, הם שעומדים מאחורי הנסיון הבלתי נתפס לבטל מכרז קיים, אשר אותו ממלאת שולחתי ללא כל רבב מצידה (והדברים ידועים ומתועדים היטב) ולהוציא תחתיו מכרז אחר, "מכרז חדש", ללא כל טעם ענייני, ולו הקל שבקלים.

34. הוכחנו לעיל, כי אין טעם במכרז שכזה, וכי ההחלטה בדבר הוצאת מכרז שכזה, הנה החלטה בלתי סבירה, בלתי מידתית בעליל, וממילא מסבה לשולחתי נזק ממוני ותדמיתי בלתי ניתן לריפוי.

וראה גם את דבריו של המנכ"ל בכתבה כמפורט לעיל.

35. בהקשר זה נחזור על תמיהתנו, מה יועיל מכרז חדש, אם המשרד טוען ומצטרף בעניין זה לטענות שולחתי, כי הסכומים שדורש חגי' הנם מוגזמים מנופחים ומופרכים.

הרי החובה המוטלת על משרד התחבורה הנה לתקן את התנהלותו הרשלנית (לטענת המנכ"ל) ולא להמשיך ולקלקל את שאינו שבור. יש לפתור את הסכסוך **המדומה**, לא באמצעות מכרז חדש, אלא בין משרד התחבורה לבין הרשות המקומית, עיריית קריית-שמונה, ובראשה ברביבאי **ולהטיל מרותו של הריבון**.

36. שולחתי מבקשת להבהיר, כי הניסיון המעושה לצאת במכרז חדש, בתרופת קסם ממש, אינו אלא שם קוד ל"דיל" שנרקם בחצר האחורית בין חגי' ובין השר - לדעת חגי' ולדבריו - שתכליתו לעקוף את "הילדים מן האוצר", המשולים בעניינינו לאותו ילד הולנדי המנסה באצבעו לעצור את המים הזולגים, לעצור באצבעו, את זליגת הנהגים והנהלים אשר עדיין חלים ותקפים גם במקומותינו.

שולחתי, ממש כמו אותם "ילדי האוצר", אשר חגי' מתנהג אליהם בבוז, תעשה כל שידה על מנת שהחוק יישמר, ועל מנת שהתחייבות שלטונית המוצאת ביטוייה במכרז רשמי, תכובד גם באם התחלפו השרים המכהנים, וגם באם לשר החדש, חברים ומקורבים "מן הצנחנים" אשר מבקשים להרוויח על גבה של שולחתי ועל גב קופת הציבור, מעט "גרושים" כדבריו של חגי'.

37. שולחתי תבקשכם לקבוע, לאחר מיצוי החקירה ככל שיידרש, כי נפלו פגמים חמורים ביותר בהתנהלותם של השר, המנכ"ל וברביבאי, וכשלים מהותיים בתפקודם, הכל מן הטעמים ובשל הנסיבות כמפורט לעיל.

כפועל יוצא מאלה, על המשרד וראשיו להתיר לשולחתי, **לא לתר וללא כל שיהוי נוסף**, לממש את זכייתה במכרז ולפעול גם ממנחת קריית-שמונה - ולצורך כך להורות ו/או להנחות כל מאן דהוא, לרבות מפעיל המנחת חגי' וברביבאי, לפעול ככל הדרוש על מנת לאפשר המראות ונחיתות כאמור.

"נקמתם" של השר והמנכ"ל בשולחתי – אי מתן אישור למיתוגה מחדש של שולחתי

38. במקביל למתואר לעיל, הגישה שולחתי בקשה לראש מינהל התעופה האזרחית במשרד התחבורה, מר אודי זוהר, בה הוא התבקש לאשר לה מיתוג מחדש של טיסותיה, תחת השם "סילבר סקיי".

זאת, נדרשה שולחתי לעשות בהתאם להוראות תקנות הטיס (רישום כלי טיס וסימונם), התשל"ד – 1973.

39. בהתאם לנהלי משרד התחבורה, אישר מר זוהר את בקשת שולחתי, למיטב ידיעתה עוד ביום 8.9.06, או במועד סמוך לכך; והעביר זאת לחתימתו – הפורמאלית והנעשית כדבר שבשגרה – של המנכ"ל, שלאחריה נהוג כי אף השר חותם על האישור.

40. משבושש אישור זה להגיע אל שולחתי, ביקשה היא לברר מדוע עוכב האישור על-ידי משרד התחבורה.

כך, נודע לה בשיחות לא פורמאליות, כי מר זוהר אכן אישר את הבקשה, וכי אכן **המנכ"ל ממאן בכל תוקף לאשרה, מטעם זר לחלוטין – הלא הוא סירובה של שולחתי לקבל את תכתיבי השר והמנכ"ל, שלא כדין ובניגוד להסכם עימה, כמפורט לעיל.**

לא למותר לציין, כי במניעתו זו של האישור הנדרש לשולחתי, מסב לה המנכ"ל נזק כבד ביותר, לרבות באשר לחומר פרסומי רב הקשור במיתוג כאמור, אשר נרכש והוכן מבעוד מועד, אך נותר כעת, הודות למנכ"ל, כאבן שאין לה הופכין.

אין למנכ"ל כל סמכות שבדין לעכב את חתימתו על האישור שניתן זה מכבר על-ידי הדרג המקצועי במשרד. ממילא המנכ"ל לא נימק ולא פירט מדוע חתימתו מתעכבת. המדובר אפוא בניצול ציני של כח המשרה כדי לכפות על טמיר להיכנע ללחציו.

סיכום

41. מן האמור לעיל עולה תמונה קשה בכל הנוגע לדרך התנהלותם של משרד התחבורה והבטיחות בדרכים והעומדים בראשו, וחמורה לא פחות התנהגותו של מר ברביבאי בהקשר זה.

שר התחבורה מנסה לסייע לחברו ומקורבו חגיג', תוך "כיפוף" בוטה ובולט, עד כדי איון, של ההסכם בו התקשרה שולחתי עם משרד התחבורה, כמו גם של הוראות כל דין.

42. שולחתי תטעים, כי לשם שמירה על האינטרסים שלה היא פנתה במקביל לערכאות;

ואולם, הרמיסה הגסה של הוראות הדין והחובות הנלוות לתפקיד (שלא לומר כל נורמה ציבורית ראויה), מאת השר, המנכ"ל וברביבאי, כולם גם יחד וכל אחד מהם לחוד, לטובת חגיג', הביאה אותה לפנות אליכם במכתב זה על-מנת לנסות ולהפנות את תשומת לבכם לשחיתות המידות התמורה, אשר פשתה כמפורט לעיל גם בדרגות הגבוהות ביותר של השלטון, המקומי והמרכזי כאחד.

43. לית מאן דפליג כי על משרד ממשלתי ועירייה חלים כללי המשפט הציבורי כולם - אולם מושכלות יסוד בכללי מינהל תקין אינן מתקיימות בגופים אלו, ולו בענייננו, וזאת בלשון המעטה.

יתרה מכך, השר ח"כ מופז והמנהל-הכללי למשרד התחבורה והבטיחות בדרכים מר סיטרמן פועלים בניגוד לדין ובניגוד לחובות האמון והזהירות המוטלות עליהם.

44. נוכח האמור לעיל, והחיוניות בשמירת האינטרס והקופה הציבורית, מתבקשים רבותי לבצע חקירה מקיפה ומהימנה ביחס לכל אחת מטענות שולחתי ולהגיע למסקנות הנדרשות.

לעניות דעתה של שולחתי, בכלל מסקנות אלה יש לקבוע, כי על משרד התחבורה וראשיו, להפסיק למנוע משולחתי את מימוש זכייתה במכרז, תוך שיתירו לה, **לא לתור** **וללא כל שיהוי נוסף**, לממש את זכייתה במכרז ולפעול גם ממנחת קריית-שמונה - ולצורך כך להורות ו/או להנחות כל מאן דהוא, לרבות מפעיל המנחת חגיג' ועיריית קריית-שמונה, לפעול ככל הדרוש על מנת לאפשר המראות ונחיתות כאמור.

יניב ושות'

YANIV & CO.

עורכי-דין ונוטריון
Advocates & Notary

45. נשמח לעמוד לרשותך בכל שאלה או הבהרה שתידרשנה.

בכבוד רב, יניב

אלדד יניב, עו"ד
יניב ושות', עורכי-דין ונוטריון

לוט:

מכרז 3/06 להפעלה מסחרית של כלי טיס בטיסות סדירות לצפון הארץ בקווים ראש-פינה – תל-אביב וקריית-שמונה – תל-אביב;

הודעת המשרד מיום 7.3.06 אודות זכיית שולחתי במכרז;

ההסכם שנכרת בין המשרד ושולחתי בעקבות זכייתה במכרז;

מכתבי לשר מימים 15.11.06, 23.11.06, 1.12.06;

מכתביהם של יועצי השר מימים 26.11.06, 6.12.06;

כתבתו של מר עופר פטרסבורג בעיתון "ידיעות אחרונות" מיום 30.11.06;

פנייתי למנהל-הכללי לשעבר של המשרד, מר אריה בר, ותשובתו;

מכתבה של שולחתי לשר מיום 4.12.06;

מכתבו של המנכ"ל לשולחתי מיום 6.12.06 בנוגע ל"הצעת הפשרה";

מכתבו של המנכ"ל לשולחתי מיום 10.12.06 בנוגע ל"הצעת הפשרה";

טיוטת "הסכם פשרה" אשר צורפה למכתבו של המנכ"ל;

מכתביו של המנכ"ל מיום 5.12.06 אודות החלטה לפרסם מכרז חדש;

עתירת שולחתי לבית המשפט הגבוה לצדק.